

ความเคลื่อนไหว ด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐ อินโดนีเซีย

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา
ประจำเดือนกรกฎาคม 2566

หน่วยงานรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาล (BPJPH) ผนึกกำลัง เสริมสร้างความเข้มแข็งผลิตภัณฑ์ฮาลาล

เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2566 กระทรวงกิจการศาสนาได้จัดการประชุมคณะทำงานด้านผลิตภัณฑ์และบริการฮาลาล (WGHAPAS) อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย ครั้งที่ 17 (IMT-GT) ประจำปี 2566 และการประชุมคณะทำงานความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมฮาลาลเชิงกลยุทธ์ (SHICTF) ครั้งที่ 3 ณ จังหวัดลัมปุง โดยมีนาย Muhammad Aqil Irham หัวหน้าหน่วยงานรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาล (Halal Product Assurance Organizing Agency - BPJPH) และประธาน WGHAPAS เป็นประธานเปิดการประชุม ซึ่งที่ประชุมได้หารือการดำเนินงานเพื่อสานต่อความร่วมมือในการเสริมสร้างนวัตกรรมและการถ่ายทอดเทคโนโลยีสำหรับการรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาล เนื่องจากการประชุม IMT-GT และ SHICTF มีส่วนร่วมการวางแผนกลยุทธ์ในการผลิตฮาลาลสำหรับประเทศสมาชิกทั้งสาม เพื่อเสริมสร้างความยืดหยุ่นทางเศรษฐกิจ รวมทั้งยังเป็นการผนึกกำลังไตรภาคีที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืนท่ามกลางสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน การพัฒนาศักยภาพทางการตลาดของอุตสาหกรรมฮาลาลเป็นหนึ่งในข้อได้เปรียบในการสร้างระบบนิเวศของอุตสาหกรรมฮาลาล นอกจากนี้ ประสิทธิภาพของกระบวนการและการเร่งรัดการรับรองฮาลาล รวมถึง MSEs การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ฮาลาลร่วมกัน และนวัตกรรมทางเทคโนโลยีในการสนับสนุนอุตสาหกรรมฮาลาลจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สำหรับการประชุมครั้งนี้ มีผู้แทนจากประเทศไทยเข้าร่วม คือ ดร.รัชโก กิริติพงศ์ไพบูลย์ ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และ รศ.ดร.วินัย ดะห์ลัน ผู้อำนวยการและผู้ก่อตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่มา : Kompas วันที่ 3 กรกฎาคม 2566

เกษตรกรชาวสวนยางจัมบีเรียกร้องความช่วยเหลือจากภาครัฐ

กลุ่มเกษตรกรและแรงงานชาวสวนยางในจังหวัดจัมบีเรียกร้องให้รัฐบาลท้องถิ่นเร่งแก้ปัญหาราคายางตกต่ำ เนื่องจากมีการปิดโรงงานอุตสาหกรรม ตามด้วยการเลิกจ้างและปลดคนงานจำนวนมาก รวมถึงการเปลี่ยนแปลงพื้นที่สวนยางเป็นสวนปาล์มน้ำมัน โดยในการประชุม Jambi Plantation Service เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2566 มีผู้ประกอบการ เกษตรกร กลุ่มคนงานและผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วม ซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยางให้เหตุผลว่าโรงงานกำลังประสบปัญหาด้านวัตถุดิบ เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงสวนยางหลายแห่งเป็นสวนปาล์มน้ำมัน กลุ่มคนงานเรียกร้องให้รัฐบาลกำหนดนโยบายเร่งด่วนเพื่อรักษาธุรกิจยางของจัมบี เช่น นโยบายห้ามเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินในหลายพื้นที่ การฟื้นฟูพื้นที่ปลูกยาง และนโยบายพิเศษเกี่ยวกับความร่วมมือในการเก็บเกี่ยว รวมถึงการบริหารจัดการตลาดประมูลยางเพื่อหลีกเลี่ยงการผูกขาดราคายาง เป็นต้น

นาย Susisno ประธานหน่วยแปรรูปวัสดุและการตลาดยางจัมบี ยอมรับว่าชาวสวนยางกว่า 80 แห่ง หันไปปลูกปาล์มน้ำมันมากขึ้น เนื่องจากราคาขายยางในจัมบีมีแนวโน้มต่ำกว่าภูมิภาคอื่น ส่งผลให้เกษตรกรจำนวนมากขายยางให้กับโรงงานนอกภูมิภาค เช่น จังหวัดสุมาตราตะวันตก และ จังหวัดสุมาตราใต้ ทำให้โรงงานในท้องถิ่นขาดแคลนวัตถุดิบ นอกจากนี้ นาย Agus Rizal หัวหน้าฝ่ายพื้นที่จัมบี กล่าวว่า จะมีการจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะกิจเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ทีมงานจะลงพื้นที่สำรวจปัญหาและ ร่วมกันหาแนวทางแก้ไข ในขณะเดียวกัน ก็จะส่งเสริมให้เกษตรกรมีความคิดสร้างสรรค์ ท่ามกลาง ราคายางที่ตกต่ำ (7,000 – 8000 รูเปียห์/กิโลกรัม) รวมถึงแนะนำการปลูกพืชแบบผสมผสานเป็นกิจกรรมเสริมรายได้ ทั้งนี้ นาย Bahari หัวหน้าสำนักงานแรงงานและการย้ายถิ่นฐานของจัมบี ได้ขอให้โรงงานอุตสาหกรรมยางทั้ง 11 แห่งในจัมบี จัดส่งรายงานเกี่ยวกับธุรกิจของตนเอง ซึ่งหากพบโรงงาน ที่ไม่แจ้งกรณีมีการเลิกจ้างจะทำการตักเตือน รวมทั้งขอให้ยกเลิกการปลดคนงานเพื่อประสิทธิภาพของธุรกิจดำเนินต่อไปได้

ที่มา: Kompas วันที่ 4 กรกฎาคม 2566

อาเซียนเน้นความสำคัญร่วมส่งเสริมเศรษฐกิจสีน้ำเงิน

เมื่อวันที่ 2 - 4 กรกฎาคม 2566 กระทรวงการวางแผนพัฒนาแห่งชาติ โดยสำนักงานวางแผนพัฒนาจัดการประชุม ASEAN Blue Economy Forum ประจำปี 2566 ขึ้นที่เมืองเบอลิตุง ในการประชุมครั้งนี้ อินโดนีเซียในฐานะประธานอาเซียนได้ยืนยันถึงความมุ่งมั่นในการพัฒนาเศรษฐกิจสีน้ำเงินเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเติบโตทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างครอบคลุมและยั่งยืน รวมถึงการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทะเลและระบบนิเวศที่อ่อนไหว ซึ่งเป็นหนึ่งในลำดับความสำคัญสำหรับความร่วมมือของอาเซียนเศรษฐกิจสีน้ำเงินมีศักยภาพสูงในอาเซียนเนื่องจากพื้นที่กว่าร้อยละ 66 ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นมหาสมุทรและทะเล เวทีนี้จะเป็เวทีสำหรับการหารือเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดี ความท้าทาย และความพยายามของสมาชิกอาเซียนในการสนับสนุนการดำเนินการของเศรษฐกิจสีน้ำเงิน

การเปลี่ยนแนวทางไปสู่เศรษฐกิจสีน้ำเงินเป็นโอกาสใหม่ในการเพิ่มการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ เพื่อเอาชนะสถานะรายได้ปานกลางที่ยังคงมีอยู่ในหลายประเทศในอาเซียนรวมถึงอินโดนีเซีย อินโดนีเซียจะพยายามกำหนดขั้นตอนและกลยุทธ์สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อร่วมกันพัฒนาเศรษฐกิจสีน้ำเงิน ผ่านความร่วมมือระดับภูมิภาคและโดยการดำเนินการในระดับประเทศ นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังได้กำหนดกลยุทธ์การระดมทุนระยะยาว โดยปัจจุบันรัฐบาลอินโดนีเซียได้เงินสนับสนุนร้อยละ 20 - 25 ของเงินทั้งหมด และส่วนที่เหลือร้อยละ 75 - 80 คาดว่าจะดำเนินการโดยภาคเอกชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ

ที่มา: Kompas วันที่ 5 กรกฎาคม 2566

การเพิ่มผลผลิตยางและผลิตภัณฑ์ปลายน้ำ

โอกาสของธุรกิจยางในตลาดโลกยังคงเปิดกว้าง อินโดนีเซียต้องเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยเน้นขยายการผลิตไปสู่ผลิตภัณฑ์ปลายน้ำที่มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยรักษาอุตสาหกรรมยางที่กำลังตกต่ำของอินโดนีเซีย แม้ว่าอินโดนีเซียเป็นประเทศผู้ผลิตยางรายใหญ่อันดับสองของโลก รองจากไทย มีเกษตรกรชาวสวนยาง 2.9 ล้านคน และมีพื้นที่ปลูกยางประมาณ 3.6 ล้านเฮกตาร์ อย่างไรก็ตาม ในปีที่ผ่านมาเกษตรกรชาวสวนยางได้โค่นต้นยางทิ้งและปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นทดแทน สาเหตุมาจากราคายางที่ตกต่ำและผลผลิตยางเฉลี่ยต่อไร่ที่ถดถอยเนื่องจากเป็นสวนยางแปลงเก่า และเกษตรกรชาวสวนยางไม่มีทุนในการปลูกยางทดแทน อีกทั้งไม่สามารถรอเวลาถึง 5 ปี โดยไม่มีรายได้จนกว่าต้นยางใหม่จะผลิตน้ำยางได้อีกครั้ง

สภายางอินโดนีเซียเคยเสนอโครงการความร่วมมือระหว่างบริษัทและเกษตรกร รวมทั้งสนับสนุนให้รัฐบาลให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางด้วย แต่ไม่ได้รับการตอบรับ การฟื้นฟูพื้นที่ปลูกยางมีความสำคัญอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาจากผลผลิตยางเฉลี่ยต่อไร่ของอินโดนีเซียที่ต่ำมาก คือได้เศษยางครัมป์ (Crumb rubber) เพียง 300 กิโลกรัม/เฮกตาร์/ปี ตัวเลขนี้ต่ำกว่าประเทศผู้ผลิตยางอื่นที่สูงถึง 1,300 กิโลกรัม/เฮกตาร์/ปี ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่ต่ำส่งผลกระทบต่อราคาในระดับฟาร์มที่ลดลงมากยิ่งขึ้น ถ้าอินโดนีเซียมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตก็ยังคงมีโอกาสทางธุรกิจของอุตสาหกรรมยางในตลาดโลกที่เปิดกว้าง ปัจจุบันหลายประเทศมีนโยบายขยายพื้นที่ปลูกยาง เช่น เวียดนาม ลาว กัมพูชา และไอวอรีโคสต์

อุตสาหกรรมยางปลายน้ำในอินโดนีเซียยังมีโอกาสสูงเช่นกัน แต่รัฐบาลต้องมีมาตรการกระตุ้นด้านต่างๆ โดยผลผลิตยางทั้งหมดที่ผลิตได้จะส่งออกร้อยละ 85 และที่เหลืออีกร้อยละ 15 ใช้รองรับอุตสาหกรรมภายในประเทศ อุตสาหกรรมที่รองรับเศษยางครัมป์มากที่สุดคืออุตสาหกรรมยางรถยนต์ ซึ่งมีประมาณร้อยละ 75 ของการผลิตยางในประเทศทั้งหมด โดยอินโดนีเซียเป็นฐานการผลิตยางล้อของบริษัทข้ามชาติและระดับชาติต่างๆ ซึ่งส่งออกไปยังญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ยุโรป และจีน เป็นหลัก รัฐบาลจำเป็นต้องส่งเสริมการลงทุนในโรงงานผลิตยางรถยนต์ เพื่อเพิ่มการรองรับจากอุตสาหกรรมยางรถยนต์ในประเทศ

ที่มา : Kompas วันที่ 6 กรกฎาคม 2566

กระทรวงเกษตรเร่งควบคุมโรคแอนแทรกในพื้นที่กุนุงกิดูล (Gunungkidul)

กระทรวงเกษตร โดยกองสุขภาพสัตว์ ได้เร่งดำเนินการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคแอนแทรกซ์ที่แพร่เชื้อจากสัตว์สู่คนในเขตกุนุงกิดูล จังหวัดยอกยาการ์ตา หนึ่งในมาตรการสำคัญคือความพยายามในการบรรเทาผลกระทบจากการแพร่ระบาดและกำหนดพื้นที่ควบคุม ตลอดจนการส่งทีมสุขภาพสัตว์ไปยังฟาร์มปศุสัตว์เพื่อทำการตรวจสอบ นอกจากนี้ ได้มีการจัดส่งยาปฏิชีวนะ วิตามิน และน้ำยาฆ่าเชื้อ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ทางการแพทย์พื้นฐานให้แก่สำนักงานท้องถิ่นเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน

นาง Nuryani Zaenudin ผู้อำนวยการกองสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรกล่าวว่า เจ้าหน้าที่ได้เข้าดำเนินการตรวจสอบโดยทันทีด้วยการเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจวินิจฉัยโรค ตลอดจนการติดต่อสื่อสารและการให้คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงการสั่งปิดการขนส่งทั้งขาเข้าและขาออกในจุดที่มีการแพร่ระบาดจนถึงขณะนี้ การแพร่ระบาดของโรคแอนแทรกซ์เพียงเกิดขึ้นเพียงแห่งเดียวที่หมู่บ้าน Candirejo อำเภอ Semanu เท่านั้น

นอกจากนี้ กองสุขภาพสัตว์ได้ฉีดวัคซีนป้องกันโรคให้กับสัตว์ทุกตัวในพื้นที่ที่มีความเสี่ยง รวมถึงฉีดพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่บริเวณโรงฆ่าสัตว์และสถานที่ฝังสัตว์ และได้ทำการฉีดวัคซีนให้โค 78 ตัว และแพะ 286 ตัว ทั้งนี้ กองสุขภาพสัตว์ได้รับรายงานการแพร่ระบาดในวันที่ 15 มิถุนายน 2566 และได้ดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลและติดต่อสื่อสารโดยทันทีกับหน่วยบริการกุนุงกิดูล จนถึงขณะนี้ มีการแจกจ่ายวัคซีนสำหรับป้องกันโรคระบาดในพื้นที่กุนุงกิดูลถึง 96,000 โดส การเก็บตัวอย่าง 5,707 ราย เพื่อตรวจวินิจฉัย และปัจจุบันมีสต็อกวัคซีนสะสมอยู่ที่ 110,000 โดส

ที่มา: PKH Directorate General วันที่ 6 กรกฎาคม 2566

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงพัฒนา PIPP เพื่อสนับสนุนนโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง โดยกรมท่าเทียบเรือประมงและกรมจับสัตว์น้ำได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับ “ศูนย์บริการข้อมูลท่าเทียบเรือประมง” (Fisheries Port Information Center Service - PIPP) จัดขึ้นระหว่างวันที่ 5 - 8 กรกฎาคม 2566 โดยมีผู้เข้าร่วม 100 คน อาทิ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน PIPP และเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูลจากท่าเทียบเรือประมง 77 แห่ง ทั้งหน่วยงานดำเนินการด้านเทคนิคส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยมีการนำเสนอข้อมูลการจับสัตว์น้ำที่จับได้ตามช่วงเวลา (Real time) ผ่านเว็บแอปพลิเคชัน PIPP ของกระทรวงกิจการทางทะเลฯ ที่สนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง ช่วยสนับสนุนการกำกับดูแลข้อมูลท่าเทียบเรือประมง ปัจจุบันกระทรวงกิจการทางทะเลฯ ใช้งานแอปพลิเคชัน PIPP บนโทรศัพท์เคลื่อนที่ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและสะดวกต่อการใช้งานของเจ้าหน้าที่ประจำท่าเทียบเรือประมงในการเก็บข้อมูลการจับสัตว์น้ำ

นาย Agus Suherman รักษาการอธิบดีกรมจับสัตว์น้ำ กล่าวเพิ่มเติมว่า แอปพลิเคชัน PIPP ไม่เพียงแต่ให้บริการข้อมูลแก่สาธารณะด้วยช่องทางดิจิทัลเท่านั้น แต่ยังสามารถให้ภาพรวมของสภาพหรือรายละเอียดท่าเทียบเรือประมงทั้งการดำเนินงานและสภาพสิ่งอำนวยความสะดวกของท่าเทียบเรือแต่ละแห่ง พร้อมทั้งขอให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน PIPP และเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง เพื่อให้กิจกรรมนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ที่มา: DGPT กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 6 กรกฎาคม 2566

การวิจัยและนวัตกรรมในการเพิ่มผลผลิตปาล์มน้ำมันแห่งชาติ

การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมันมีความสำคัญมาก โดยแตกต่างกันไปตามปัจจัยต่างๆ เช่น เมล็ดพันธุ์ ความอุดมสมบูรณ์ของดิน สภาพภูมิอากาศ วิธีปฏิบัติในการเพาะปลูก และอายุการใช้งานของพื้นที่ โดยจะเห็นได้จากการศึกษาวิจัยในอินโดนีเซียส่วนมากเลือกหัวข้อการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมัน รวมถึงการปรับปรุงประสิทธิภาพ และการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้วย

สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติได้จัดงาน “สัปดาห์ปาล์มน้ำมัน” ในหัวข้อ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมันของอินโดนีเซียท่ามกลางภัยคุกคามจากปรากฏการณ์เอลนีโญ” นาย Puji Lestari หัวหน้าองค์การวิจัยการเกษตรและอาหาร เปิดเผยว่า สวนปาล์มน้ำมันของอินโดนีเซียให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่อยู่ในระดับต่ำ สิ่งหนึ่งที่สามารถทำได้เพื่อปรับปรุงผลผลิตคือการใช้เมล็ดพันธุ์คุณภาพดี จึงจำเป็นต้องมีการวิจัยและนวัตกรรมเกี่ยวกับปาล์มน้ำมันในด้านต่างๆ นอกจากปัจจัยด้านเมล็ดพันธุ์แล้ว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมก็มีบทบาทในการกำหนดผลผลิตปาล์มน้ำมันอีกด้วย

ปัจจุบันสำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติยังคงมุ่งเน้นการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมัน อีกทั้งอยู่ระหว่างการพัฒนาสายพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูงขึ้น ขึ้นอยู่กับความพร้อมของสารพันธุกรรม สมมุติว่ามีเมล็ดพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่มีคุณภาพ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสามารถทำได้ผ่านการใส่ปุ๋ยที่เหมาะสม การควบคุมศัตรูพืชและโรค รวมถึงการบูรณาการกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence – AI) การใช้เทคโนโลยีทางชีวภาพและการเพาะปลูกอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อินโดนีเซียจะต้องเผชิญกับสภาพอากาศที่รุนแรงจึงจำเป็นต้องวางแผนการเพาะปลูกให้เหมาะสม ดังนั้นการพัฒนาสายพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ทนทานต่อปรากฏการณ์เอลนีโญจำเป็นต้องใช้กลยุทธ์เกี่ยวกับการวิจัยและวิธีการปรับปรุงพันธุ์อย่างเป็นระบบ

ที่มา: BRIN วันที่ 6 กรกฎาคม 2566

กระทรวงการค้าเผยเหตุข้าวขึ้นราคา

เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2566 นาย Isy Karim อธิบดีกรมการค้าภายในประเทศ กระทรวงการค้า ยอมรับว่า ขณะนี้กำลังเผชิญกับภาวะราคาข้าวที่ปรับตัวสูงขึ้น โดยหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้ราคาข้าวเพิ่มขึ้น เนื่องจากต้นทุนการผลิตในระดับฟาร์มที่เพิ่มขึ้นทำให้ชาวนาได้รับผลกระทบ ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาจากราคาขายปลีกสูงสุด (Highest retail price - HET) สำหรับราคาข้าวในปัจจุบันอยู่ที่ 9,400 รูเปียห์ ซึ่งสำนักงานอาหารแห่งชาติได้กำหนดให้ราคาขายปลีกข้าวสูงสุด สำหรับข้าวคุณภาพปานกลางอยู่ที่ 10,900 - 11,800 รูเปียห์/กิโลกรัม และข้าวระดับพรีเมียมอยู่ที่ 13,900 - 14,800 รูเปียห์/กิโลกรัม แต่อย่างไรก็ตาม ราคาขายปลีกข้าวสูงสุดดังกล่าวยังไม่ได้รับการอนุมัติจากประธานาธิบดี Joko Widodo

สำหรับราคาข้าวในปัจจุบัน ข้อมูลจากสำนักงานอาหารแห่งชาติ ณ วันที่ 6 กรกฎาคม 2566 ราคาข้าวพรีเมียมอยู่ที่ 13,580 รูเปียห์/กิโลกรัม เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากวันก่อนที่ 13,550 รูเปียห์/กิโลกรัม ข้าวคุณภาพปานกลางราคา 11,890 รูเปียห์/กิโลกรัม เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากวันก่อนที่ 11,850 รูเปียห์/กิโลกรัม โดยมีข้อสังเกตว่า ราคามีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างผันผวนจากวันที่ 21 มิถุนายน 2566 ที่ผ่านมา ซึ่งในขณะนั้น ราคาข้าวคุณภาพปานกลางอยู่ที่ 11,600 รูเปียห์/กิโลกรัม ข้าวพรีเมียมอยู่ที่ 14,000 รูเปียห์/กิโลกรัม

ที่มา: Detik.com วันที่ 7 กรกฎาคม 2566

ASEAN-BAC ยกไทยเป็นตัวอย่างความสำเร็จจากการลงทุนจากต่างประเทศในอาเซียน

นาย Arsjad Rasjid ประธานสภาที่ปรึกษาธุรกิจอาเซียน (ASEAN-BAC) กล่าวว่า ประเทศไทยเป็นตัวอย่างของประเทศในอาเซียนที่ใช้ศักยภาพของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment - FDI) ซึ่งการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และการค้าของประเทศไทย นอกจากนี้ประเทศไทยยังเป็นหนึ่งในประเทศที่มีการปฏิรูปกฎระเบียบทางธุรกิจที่เอื้อต่อการกำกับดูแล และการลดระยะเวลาของกระบวนการในการเริ่มต้นทำธุรกิจมากที่สุด ก่อนหน้านี้ ASEAN-BAC ได้จัด Roadshow ขึ้นที่มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไนดารุสซาลาม เมียนมาร์ อังกฤษ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และออสเตรเลีย

คณะผู้แทน ASEAN-BAC ได้หารือร่วมกับข้าราชการและนักธุรกิจในประเทศไทย โดยมีการหารือหลายประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับ ASEAN-BAC เช่น การเปลี่ยนแปลงระบบการเงินดิจิทัล การพัฒนาระบบนิเวศพลังงานสีเขียวอย่างยั่งยืน เช่น รถยนต์ไฟฟ้า (EV) การสร้างมั่นคงทางอาหารในภูมิภาค การเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านสุขภาพ และที่สำคัญที่สุดคือการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่การลงทุนและการค้าภายในอาเซียน นอกจากนี้ คณะผู้แทน ASEAN-BAC ยังได้เชิญเจ้าหน้าที่ภาครัฐและนักธุรกิจให้เข้าร่วมการประชุมสุดยอดการลงทุนธุรกิจอาเซียน (ABIS) ประจำปี 2566 และงานประกาศรางวัลธุรกิจอาเซียนปี 2566 (ABA) ซึ่งกำหนดจัดขึ้น ณ กรุงจาการ์ตา ระหว่างวันที่ 3 - 4 กันยายน 2566

ในปี 2565 มูลค่าการลงทุนในประเทศไทยสูงถึง 2 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ร้อยละ 39 ซึ่งการเพิ่มขึ้นนี้ได้รับแรงหนุนจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในภาคส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมยานยนต์ (EV) และศูนย์ข้อมูล พร้อมนี้ ผู้นำ ASEAN-BAC ได้ให้ข้อเสนอแนะหลายประการเกี่ยวกับความพยายามเพิ่มการลงทุนในภาคเกษตรและอาหาร ซึ่ง ASEAN-BAC พยายามเพิ่มการลงทุนภายในอาเซียนที่ครอบคลุมทั้งสองภาคส่วนให้มากขึ้น

ที่มา: Kompas
วันที่ 10 กรกฎาคม 2566

วิกฤตอุตสาหกรรมยางในอินโดนีเซีย

สวนยางที่เคยเป็นรากฐานของความเป็นอยู่ที่ดีของเกษตรกรกลับถูกลดทอนลงเรื่อยๆ ในช่วงไม่กี่วันที่ผ่านมา ข่าวเกี่ยวกับอุตสาหกรรมยางในอินโดนีเซียเป็นเรื่องที่น่ากังวลอย่างมาก เกษตรกรบางส่วนเปลี่ยนจากปลูกยางพาราไปเป็นปาล์มน้ำมัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของสวนยางในอินโดนีเซียลดลง ยางครัมภ์อยู่ที่ 300 กิโลกรัม /เฮกตาร์/ปี ตัวเลขนี้เป็นหนึ่งในสี่ของผลผลิตยางครัมภ์ในประเทศอื่นซึ่งสูงถึง 1,300 กิโลกรัม/เฮกตาร์/ปี สถานการณ์ราคายางตกต่ำและไม่น่าพอใจ ความสามารถทางการเงินที่จำกัดของเกษตรกรทำให้การฟื้นฟูสวนยางล่าช้า ในขณะที่เดียวกัน วัตถุประสงค์ที่ขาดแคลนทำให้โรงงานทยอยปิดกิจการและเลิกจ้างพนักงาน อินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตยางรายใหญ่อันดับ 2 ของโลกรองจากไทย อินโดนีเซียร่วมกับไทยและมาเลเซียจัดตั้งสภาไตรภาคียางพารา (International Tripartite Rubber Council – ITRC) ซึ่งมีผู้ผลิตยางพาราในอินโดนีเซียเป็นเกษตรกรรายย่อยมากกว่าร้อยละ 80 โดยมีเกษตรกรและคนงานในภาคสวนยางพารามากกว่า 2.25 ล้านคน

ข้อมูลจาก Statista ในปี 2565 การผลิตยางของอินโดนีเซียอยู่ที่ 3.14 ล้านเมตริกตัน ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ปริมาณการผลิตยางที่มากที่สุดคือในปี 2560 คือ 3.68 ล้านเมตริกตัน ผลผลิตยางธรรมชาติส่วนใหญ่ของอินโดนีเซียจะเป็นการส่งออก โดยข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ระบุว่า การส่งออกยางธรรมชาติของอินโดนีเซียในปี 2564 มีจำนวนถึง 2.33 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า 4.02 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยมีตลาดส่งออกหลัก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน อินเดีย และเกาหลีใต้

ข้อมูลจาก Trading Economics สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับราคายาง วันที่ 7 กรกฎาคม 2566 อยู่ที่ 131.3 เซนต์/กิโลกรัม โดยราคายางยังไม่มีแนวโน้มที่ดีขึ้น ในปีที่ผ่านมา ราคาซื้อขายล่วงหน้าลดลงร้อยละ 18 อินโดนีเซียมีมาตรการที่พยายามปกป้องอุตสาหกรรมยางในประเทศ อินโดนีเซียริเริ่มจัดการแลกเปลี่ยนยางระดับภูมิภาค ซึ่งได้รับการกล่าวถึงตั้งแต่ปี 2558 คาดว่าจะช่วยรักษาเสถียรภาพทางราคาสำหรับสินค้าเชิงกลยุทธ์ของอินโดนีเซีย ในขณะเดียวกัน ศูนย์วิจัยยางได้มีการทดสอบการใช้ยางแอสฟัลต์บนถนนหลายสาย เพื่อเพิ่มการรองรับการผลิตยางธรรมชาติอีกด้วย

ที่มา: Kompas วันที่ 8 กรกฎาคม 2566

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงพนักำล้ง 10 มหาวิทยาลัย เตรียมพร้อมรับนโยบายโควตาการทำประมง

เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2566 เมืองเซอมารัง จังหวัดชวากลาง กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง โดย Agus Suherman รักษาการอธิบดีกรมจับสัตว์น้ำลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา 10 แห่ง เพื่อเร่งดำเนินการตามนโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง และการจัดโครงสร้างของหมู่บ้านประมงสมัยใหม่ที่สอดคล้องกับหลักไทรธรรมของการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้แก่ การศึกษาและการสอน การวิจัยและพัฒนา และการบริการชุมชน โดยมีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมจำนวน 10 แห่ง ได้แก่ 1) Hasanuddin University 2) Padjadjaran University 3) Halu Oleo University 4) Diponegoro University 5) Raja Ali Haji Maritime University 6) Jenderal Soedirman University 7) Brawijaya University 8) Khairun University 9) Bogor Agricultural Institute and และ 10) Buton Institute of Marine Technology โดยมีขอบเขตความร่วมมือที่จะร่วมดำเนินการ 1) โครงการวิทยาเขตอิสระเพื่อการเรียนรู้ 2) กิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ 3) การรวบรวมและประมวลผลข้อมูลทางเทคนิคและปฏิบัติการประมง และ 4) การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ในโอกาสเดียวกัน ศาสตราจารย์ La Sara อธิการบดี Buton Institute of Marine Technology แสดงความคิดเห็นว่า การพนักำล้งนี้มีส่วนสำคัญต่อประเทศในการจัดการทางทะเลและการประมง โดยมีกิจกรรมหลายอย่าง หนึ่งในกิจกรรมนั้นคือการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา 25 คน ออกแบบงานวิจัยที่รองรับการจัดโครงสร้างของหมู่บ้านชาวประมงสมัยใหม่ที่สามารถปรับเปลี่ยนตามลักษณะและภูมิปัญญาท้องถิ่นของแต่ละภูมิภาค นอกจากนี้โครงการนี้ยังจัดเตรียมสถานที่สำหรับนักศึกษาที่สามารถให้บริการแก่ชุมชน อีกด้วย

ที่มา: กรมจับสัตว์น้ำ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 10 กรกฎาคม 2566

กระทรวงเกษตรเชิญชวนเกษตรกรร่วมแก้ปัญหาปรากฏการณ์เอลนีโญ

กระทรวงเกษตร โดยกรมโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ได้พัฒนากลยุทธ์เพื่อรับมือกับปรากฏการณ์เอลนีโญและเอาชนะภัยแล้งในอินโดนีเซีย นาย Rahmanto อธิบดีกรมชลประทานเพื่อการเกษตร กล่าวว่า สำหรับพื้นที่ชลประทานมีการดูแลการกระจายน้ำจากอ่างเก็บน้ำอย่างเข้มงวด ส่วนพื้นที่นอกเขตชลประทานมีการเตรียมน้ำบาดาล สูบน้ำผิวดิน บ่อน้ำ และอาคารอนุรักษ์อื่นๆ จากข้อมูล ปี 2562 -2566 ระบุว่าปัจจุบันมีอ่างเก็บน้ำเพื่อการเกษตร 2,101 แห่ง หน่วยสูบน้ำ/ท่อส่งน้ำ 3,235 แห่ง และการฟื้นฟูโครงข่ายตติยภูมิ ครอบคลุมพื้นที่ 13,879 แห่ง ที่กระทรวงเกษตรสร้างขึ้น รวมถึงแหล่งน้ำสำรองที่ยังมีอยู่และสามารถใช้ประโยชน์ได้ในทันที ผ่านการสูบน้ำและระบบท่อ

นาย Ali อธิบดีกรมโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ได้ดำเนินการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรเกี่ยวกับการคาดการณ์ปรากฏการณ์เอลนีโญ หนึ่งในแผนปฏิบัติการและกลยุทธ์คือการสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านการชลประทาน ไม่ว่าจะเป็นอ่างเก็บน้ำ เขื่อนคูน้ำ การสูบน้ำ และการใช้น้ำใต้ดิน โดยให้ความช่วยเหลือผ่านกรมเครื่องมืออุปกรณ์และเครื่องจักรกลการเกษตร (Directorate of Agricultural Equipment and Machinery – Alsintan) ในปี 2566 กรมโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ได้รับความช่วยเหลือจาก Alsintan เช่น รถแทรกเตอร์สี่ล้อ 800 คัน รถแทรกเตอร์สองล้อ 4,745 คัน เครื่องสูบน้ำ 1,900 เครื่อง นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรจะจัดสรรอ่างเก็บน้ำประมาณ 500 แห่ง เครื่องสูบน้ำ 629 เครื่อง และท่อส่งน้ำ 250 ท่อ นอกจากนี้โครงสร้างพื้นฐานด้านการชลประทานที่สร้างขึ้นในปีก่อนหน้ายังสามารถใช้รองรับภาวะภัยแล้งที่กำลังจะมาถึงได้เป็นอย่างดี

ที่มา: Agro Indonesia วันที่ 10 กรกฎาคม 2566

การทำสวนปาล์มน้ำมันในพื้นที่ป่าไม้ที่มีขอบ ด้วยกฎหมายจะหมดไปในไม่ช้า

เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2566 ในการประชุม Socialization of Settlement of Oil Palm in Forest Areas ที่จัดขึ้น ณ กรุงจาการ์ตา นาย Bambang Hendroyono ปลัดกระทรวงสิ่งแวดล้อมและป่าไม้ เผยว่า อุตสาหกรรมสวนปาล์มน้ำมันยังคงประสบปัญหาหลายด้านที่ต้องพยายามแก้ไขตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ โดยรัฐบาลกำลังพยายามเร่งแก้ปัญหาการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ป่าไม้ โดยมีขอบด้วยกฎหมายให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ซึ่งอุตสาหกรรมสวนปาล์มได้รับ การร้องขอให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านการบริหารและด้านเทคนิค คาดว่าจะเป็นการสนับสนุนการกำกับดูแลการจัดการน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืน จากข้อมูลแผนที่พื้นที่ป่าไม้ปี 2564 ระบุว่าพื้นที่ป่าไม้ที่ปกคลุมด้วยสวนปาล์มน้ำมันจำนวน 3.3 ล้านเฮกตาร์ โดยพื้นที่ 237,000 เฮกตาร์ มีกฎระเบียบรองรับอนุญาตให้ใช้พื้นที่ป่าเพื่อการปลูกปาล์มน้ำมันแล้ว ส่วนอีก 913,000 เฮกตาร์ยังอยู่ในขั้นตอนจัดทำร่าง สำหรับ ส่วนที่เหลือประมาณ 2.2 ล้านเฮกตาร์ยังไม่มีมาตรการใดๆ

กฎหมายฉบับที่ 2 ปี 2022 ว่าด้วยการสร้างงาน ซึ่งต่อมาได้ปรับแก้ไขเป็นกฎหมายฉบับที่ 6 ปี 2023 ว่าด้วยการกำหนดกฎระเบียบของรัฐบาล ระบุว่า การตั้งถิ่นฐานของสวนปาล์มน้ำมันในพื้นที่ป่าไม้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ตามมาตรา 110 วรศ A และวรศ B รวมถึงข้อกำหนดใบอนุญาต สำหรับธุรกิจสวนปาล์มน้ำมันทั้งหมดที่ระบุว่าตั้งอยู่ในพื้นที่ป่าไม้จำเป็นต้องดำเนินการรายงานด้วยตนเองโดยการส่งข้อมูลจำนวนหนึ่ง รวมถึงใบอนุญาตประกอบธุรกิจการเพาะปลูก (IUP) ใบอนุญาตสถานที่ สิทธิการเพาะปลูก (HGU) และแผนที่พื้นที่เพาะปลูก นอกจากนี้ การได้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่ป่าไม้จะได้รับหลังจากอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มได้ปฏิบัติตามข้อผูกพันตลอดจนข้อกำหนดด้านการบริหารและด้านเทคนิค ข้อกำหนดเหล่านี้จะต้องเสร็จสิ้นภายในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2566

ที่มา: Kompas วันที่ 18 กรกฎาคม 2566

การขุดลอกทรายทะเลคุกคามชาวประมง

การต่อต้านนโยบายการใช้ประโยชน์จากทรายในทะเลยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่องเนื่องจากชาวประมงและองค์กรหลายกลุ่มได้เรียกร้องให้รัฐบาลยกเลิกกฎข้อบังคับที่เปิดช่องการส่งออกทรายทะเลกฎข้อบังคับฉบับที่ 26 ปี 2023 ว่าด้วยการจัดการผลิตภัณฑ์ตกตะกอนในทะเล ที่อนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากผลิตภัณฑ์ตกตะกอนในรูปแบบของทรายทะเลและอื่นๆ เพื่อการถมทะเลในประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงการส่งออกโดยกฎข้อบังคับฉบับดังกล่าวได้เพิกถอนคำสั่งประธานาธิบดีอินโดนีเซีย ฉบับที่ 33 ปี 2002 ว่าด้วยการควบคุมและกำกับดูแลการใช้ประโยชน์จากทรายในทะเล หลังจากห้ามส่งออกทรายทะเลมาเป็นเวลานานกว่า 21 ปีขณะนี้รัฐบาลกำลังสร้างกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับกฎข้อบังคับฉบับดังกล่าว ในขณะที่นักวิชาการ องค์กรด้านสิ่งแวดล้อม และสมาคมชาวประมงส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับกฎข้อบังคับฉบับนี้ ที่ได้รับการอนุมัติจากรัฐบาลและได้รับการสนับสนุนจากนักธุรกิจบางส่วน

นาย Sugeng Nugroho รองประธานสมาคมชาวประมงพื้นบ้านอินโดนีเซียเปิดเผยว่า ชาวประมงต้องเผชิญกับปัญหาหลายอย่างเกี่ยวกับนโยบายการใช้ประโยชน์จากทรายทะเลที่ส่งผลกระทบต่อ 1) การทำประมง 2) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และ 3) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่พิสูจน์ว่ามีผลกระทบต่อการทำลายวิถีชีวิตของชาวประมงคือการขุดลอกทรายเนื่องจากชาวประมงต้องเผชิญกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง หากเพิ่มการขุดลอกทรายทะเลก็ยิ่งเป็นการสร้างปัญหาซ้ำเติมการดำรงชีวิตของชาวประมงมากขึ้นกว่าเดิม นาย Sugeng ขอให้รัฐบาลพิจารณาทบทวนกฎข้อบังคับ ฉบับที่ 26 ปี 2023 เพื่อไม่ให้เกิดการขุดลอกทรายทะเลซึ่งจะเป็นหายนะของชาวประมงเกิดขึ้นอีกสันดอนทรายปากแม่น้ำที่กัดขวางการจอดเรือประมงสามารถขุดลอกได้โดยไม่ต้องเปิดช่องทางการส่งออกทราย ดังนั้นรัฐบาลจึงควรยุติกฎข้อบังคับฉบับดังกล่าวที่จะยิ่งสร้างปัญหาเพิ่มให้กับชาวประมงพื้นบ้านและสิ่งแวดล้อม

ที่มา: Kompas วันที่ 17 กรกฎาคม 2566

เปลี่ยนเงินอุดหนุนปุ๋ยเป็นการโอนเงินช่วยเหลือโดยตรง

รัฐบาลร่วมกับบริษัท PT Pupuk Indonesia (Persero) กำลังหาหรือดำเนินการเปลี่ยนแปลงโครงการอุดหนุนปุ๋ยเป็นความช่วยเหลือในรูปแบบการโอนเงินให้กับเกษตรกรโดยตรงผ่านบัญชีธนาคารหรือกระเป๋าเงินดิจิทัล โดยหวังว่าเงินส่วนต่างของราคาปุ๋ยจะหายไปเพราะเป็นการให้โดยตรงกับผู้รับที่ไม่ใช่สินค้า นาย Guntur Subagja ประธานสมาคมเกษตรกรและชาวประมงอินโดนีเซีย เห็นด้วยกับการดำเนินการดังกล่าว รูปแบบการอุดหนุนปุ๋ยในปัจจุบันจำเป็นต้องมีการประเมินขึ้นพื้นฐานเนื่องจากไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับผลผลิตทางการเกษตรที่เพิ่มขึ้นและสวัสดิการของเกษตรกร อย่างไรก็ตามการให้ความช่วยเหลือโดยตรงแก่เกษตรกรจำเป็นต้องมีการรวบรวมข้อมูลที่ถูกต้อง พร้อมทั้งเสนอแนะให้รัฐบาลจัดทำนโยบายในระยะยาวเพื่อช่วยให้เกษตรกรไม่ต้องพึ่งพาปุ๋ยเคมีอีกต่อไป เช่น การจูงใจให้เกษตรกรคิดค้นการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ตามภูมิปัญญาท้องถิ่นตามภูมิภาค เนื่องจากวัตถุดิบในการผลิตปุ๋ยเคมีต้องนำเข้าจากต่างประเทศและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในการสกัดร่อนสารอาหารในดินเพื่อการเกษตรซึ่งจะส่งผลให้ผลผลิตลดลง

ก่อนหน้านี้ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบโครงการอุดหนุนปุ๋ยได้ถูกกล่าวถึงในการอภิปรายในที่ชุมชนเรื่อง "iPubers Application: Subsidized Fertilizer Policy Transformation" ที่จัดขึ้นโดยสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินอินโดนีเซีย ซึ่ง นาง Ismariny รองผู้ช่วย กรมโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับธุรกิจอาหารและการเกษตร กระทรวงประสานงานด้านเศรษฐกิจ ได้นำเสนอรายงานการประชุมซึ่งมีประธานาธิบดี Joko Widodo เป็นประธานเมื่อเดือนมีนาคม 2566 ที่ได้ให้แนวทางเพื่อให้ราคาปุ๋ยในตลาดมีเพียงราคาเดียว และเปลี่ยนแปลงรูปแบบโครงการอุดหนุนปุ๋ยเป็นการโอนเงินโดยตรงให้กับเกษตรกร เช่นเดียวกับโครงการความหวังของครอบครัวโดยหวังว่าภายในเวลา 3 - 4 เดือนหลังเสร็จสิ้นจากการประชุมปัญหาเงินอุดหนุนปุ๋ยต้องได้รับการแก้ไข

การเปลี่ยนแปลงรูปแบบโครงการต้องการระบบเพื่อช่วยสนับสนุนตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำซึ่งในระบบปลายน้ำหรือการเผยแพร่ข้อมูลนั้นรัฐบาลจะใช้ iPubers ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันปุ๋ยบูรณาการที่ได้รับการสนับสนุนจากบริษัท PT Pupuk Indonesia (Persero) และกระทรวงเกษตร ซึ่งเปิดตัวเมื่อเดือนมิถุนายน 2566 สำหรับในเดือนสิงหาคม 2566 นี้ รัฐบาลตั้งเป้าให้แอปพลิเคชัน iPubers สามารถใช้งานได้ผ่านกระเป๋าเงินดิจิทัล นอกจากนี้ ระบบต้นน้ำต้องเผชิญปัญหาความท้าทายในด้านการรวบรวมข้อมูลผู้รับผลประโยชน์ ซึ่งขณะนี้รัฐบาลกำลังหาหรือแนวทางการบูรณาการข้อมูลเกี่ยวกับการเร่งขจัดความยากจนขั้นรุนแรงของเกษตรกรที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตร

ที่มา: Kompas วันที่ 15 กรกฎาคม 2566

เจ้าหน้าที่ประมงควบคุมการเดินเรือ การเทียบท่าและจัดเก็บภาษี พร้อมให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง โดยกรมท่าเทียบเรือประมง จัดการฝึกอบรม Harbour Master Basic Training ที่เมือง Bogor ระหว่างวันที่ 11 -15 กรกฎาคม 2566 ซึ่งนาย Agus Suherman รักษาการอธิบดีกรมจับสัตว์น้ำ เปิดเผยว่า กรมท่าเทียบเรือประมง (Directorate of Fishing Port) มีบทบาทสำคัญในการควบคุมดูแลการเดินเรือและการเทียบท่าของเรือต่างๆ ซึ่งนายท่าและเจ้าหน้าที่ประจำท่าเทียบเรือจะต้องทราบรายละเอียดการจับสัตว์น้ำของเรือประมงแต่ละลำ ทั้งปริมาณและชนิดของสัตว์น้ำ และต้องพร้อมให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการจัดระเบียบ แบ่งงานตามลักษณะเฉพาะ รวมถึงการเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ประจำท่าเทียบเรือให้เพียงพอ ซึ่งไม่เพียงเป็นการพัฒนาความสามารถและคุณภาพของบุคลากรที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการสนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง (PIT) และการจัดเก็บภาษี (รายได้ที่ไม่ใช่ภาษีอากร) จากผลผลิตสัตว์น้ำที่จับได้

นอกจากนี้ นาย Tri Aris Wibowo ผู้อำนวยการท่าเทียบเรือประมง ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในการปฏิบัติหน้าที่นายท่าจะต้องร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ประจำท่าเทียบเรือ ซึ่งมีบทบาทในการจัดการระบบขนส่งทางน้ำให้มีความปลอดภัยและมั่นคง ดังนั้น การฝึกอบรมในครั้งนี้ถูกจัดขึ้นเพื่อพัฒนาขีดความสามารถให้แก่นายท่าและเจ้าหน้าที่ประจำท่าเทียบเรือ ซึ่งถือเป็นการฝึกอบรมครั้งที่ 7 นับตั้งแต่เริ่มดำเนินการครั้งแรกในปี 2565 โดยได้รับความร่วมมือจาก Head of the Maritime and Fisheries Human Resources Counseling and Development Agency และ Transboundary Cooperation for Sustainable Management of The Indonesian Seas ก่อนหน้านี้ นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง กล่าวว่า ท่าเทียบเรือจะเป็นจุดศูนย์กลางของการดำเนินการตามนโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมงและการจัดเก็บภาษี (รายได้ที่ไม่ใช่ภาษีอากร) จากผลผลิตสัตว์น้ำที่จับได้ จึงจำเป็นต้องมีการฝึกอบรมเพื่อเตรียมพร้อมบุคลากรที่ทำเทียบเรือให้มีความน่าเชื่อถือ มีความสามารถ และมีคุณสมบัติเหมาะสมเพื่อกำกับดูแลการดำเนินการ

ที่มา: Press Release กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 15 กรกฎาคม 2566

อินโดนีเซียพัฒนาการผลิตยางสังเคราะห์รองรับอุตสาหกรรมในประเทศ

การดัดแปลงยางธรรมชาติเป็นยางสังเคราะห์สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของยางได้ ซึ่งการแปรรูปยางสังเคราะห์จากวัตถุดิบยางธรรมชาติจำเป็นต้องมีการวิจัยและใช้นวัตกรรมเพิ่มเติม ปัจจุบันอินโดนีเซียในฐานะประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติรายใหญ่อันดับสองของโลก มีการผลิตยางสังเคราะห์เป็นสินค้าโภคภัณฑ์ และมีการนำเข้ายางสังเคราะห์บางส่วนเพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม ส่วนผสมของสารเคมีที่จำเป็นในการผลิตยางสังเคราะห์จากยางธรรมชาติยังต้องมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติม โดยหลายประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้เริ่มดำเนินการแล้ว สำหรับความต้องการยางส่วนใหญ่มาจากอุตสาหกรรมยางรถยนต์ คิดเป็นร้อยละ 57 ตามด้วยอุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์กระดาษ ร้อยละ 12 อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง (MRG) ร้อยละ 9 อุตสาหกรรมถุงมือยาง ร้อยละ 4 อุตสาหกรรมล้อดอกยาง ร้อยละ 3 อุตสาหกรรมพื้นรองเท้า ร้อยละ 11 และอุตสาหกรรมอื่นๆ ร้อยละ 1 โดยใช้ยางสังเคราะห์จำนวนมากส่งผลให้ยางธรรมชาติถูกลดทอนลงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ยางสังเคราะห์จึงเป็นอนาคตของยางธรรมชาติ สถาบันวิจัยและการวิจัยระดับชาติจนถึงระดับวิทยาเขตโดยเฉพาะในสาขาเคมี ได้เริ่มทำการศึกษายางอย่างละเอียดลึกซึ้ง จนทำให้การดัดแปลงยางธรรมชาติเป็นยางสังเคราะห์ได้กลายเป็นหัวข้อสนทนาในวิทยาเขตหลายแห่ง

นาง Merrijantij Punguan Pintaria ผู้อำนวยการ Forest and Plantation Products Industry กระทรวงอุตสาหกรรม กล่าวว่า อุตสาหกรรมยางปลายน้ำ เช่น ยางรถยนต์ ใช้ยางสังเคราะห์ร้อยละ 11 -12 ของวัตถุดิบทั้งหมด โดยอินโดนีเซียสามารถผลิตยางสังเคราะห์ได้เพียง 3 ประเภทเท่านั้น ได้แก่ 1) ยางสไตรีนบิวทาไดอิน (SBR) ผลิตได้ 155,000 ตัน/ปี 2) ยางโพลีบิวทาไดอิน (PBR) ผลิตได้ 40,000 ตัน/ปี และ 3) น้ำยางสไตรีนบิวทาไดอิน (SBL) ผลิตได้ 98,000 ตัน/ปี โดยข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติที่ประมวลผลโดยกระทรวงอุตสาหกรรมระบุว่า ประมาณร้อยละ 66 ของการนำเข้ายางสังเคราะห์ในปี 2564 เป็น SBR PBR และ SBL รวมถึงนำเข้ายางสังเคราะห์ชนิดอื่นๆ อาทิ 1) ยางไนโตรเจนบิวทาไดอิน (NBR) 2) ยางไอโซบิวทีนไอโซพรีน (IIR) 3) ยางไอโซพรีน (IR) และ 4) ยางเอทิลีนโพรพิลีน (PR)

รัฐบาลเตรียมรับมือผลกระทบจากเอลนีโญ

เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2566 ได้มีการประชุม The Limited Meeting to Anticipate the El Nino Phenomenon ณ ทำเนียบประธานาธิบดี โดยนาย Dwikorita Karnawati หัวหน้าสำนักงานอุตุนิยมวิทยา ภูมิอากาศวิทยา และธรณีฟิสิกส์อินโดนีเซีย เผยว่าได้มีการหารือถึงการเตรียมการรับมือกับผลกระทบของปรากฏการณ์เอลนีโญ ซึ่งคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้น ในช่วงเดือนสิงหาคม - กันยายน 2566 เอลนีโญเป็นปรากฏการณ์ที่อุณหภูมิผิวน้ำทะเลบริเวณ มหาสมุทรแปซิฟิกฝั่งตะวันตกสูงขึ้นกว่าปกติที่อาจส่งผลให้ปริมาณน้ำฝนลดลงและทำให้เกิดภัยแล้ง ในอินโดนีเซีย ส่งผลให้เกิดความกังวลว่าปรากฏการณ์เอลนีโญจะส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำและ ผลผลิตของพืชผล เนื่องจากพื้นที่ทางการเกษตรส่วนใหญ่ของอินโดนีเซียได้เข้าสู่ฤดูแล้ง ซึ่งเพิ่ม ความเสี่ยงต่อภัยแล้งในหลายพื้นที่ รวมถึงอาจเกิดฝนที่ผิดปกติสามารถก่อให้เกิดภัยพิบัติทาง อุกทวิทยา เช่น น้ำท่วมที่อาจเกิดขึ้นได้ในบางส่วนของอินโดนีเซียซึ่งเป็นประเทศที่ตั้งอยู่ระหว่าง มหาสมุทรสองแห่ง โดยมีเส้นศูนย์สูตรพาดผ่านและมีภูมิประเทศเป็นภูเขา กล่าวคือ ไม่ใช่ทุกพื้นที่ที่จะ แห้งแล้งพร้อมกัน บางพื้นที่อาจประสบภัยพิบัติทางอุทกวิทยามีปริมาณฝนมากในระหว่างนั้น

ดังนั้นรัฐบาลท้องถิ่นและชุมชนควรดำเนินการเพื่อบรรเทาผลกระทบจากสภาพอากาศ ในช่วงฤดูแล้ง นอกจากการรักษาสิ่งแวดล้อมแล้ว ชุมชนต้องวางแผนการบริหารจัดการน้ำ ปรับรูปแบบการปลูกพืชและติดตามข้อมูลสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาจาก สำนักงานอุตุนิยมวิทยา ภูมิอากาศวิทยา และธรณีฟิสิกส์อินโดนีเซีย ในขณะเดียวกัน นาย Mahfud MD รัฐมนตรีประสานงานด้านการเมือง กฎหมาย และความมั่นคง กล่าวว่า รัฐบาลกำลังเตรียม มาตรการรับมือผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศที่อาจเกิดขึ้นโดยเฉพาะกับการผลิต อาหาร

ที่มา : Antara News วันที่ 18 กรกฎาคม 2566

ความพร้อมใช้งานของไก่พันธุ์พื้นเมืองภายในประเทศ มีความปลอดภัยและเพียงพอ

นาย Nasrullah อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรฯ เปิดเผยตัวเลขที่คาดการณ์ในเดือนมิถุนายน 2566 การผลิตไก่เนื่องจากไก่พันธุ์พื้นเมืองภายในสิ้นเดือนธันวาคมคาดว่าจะสูงถึง 3,730,640 ตัน โดยความต้องการภายในประเทศอยู่ที่ 3,505,998 ตัน ดังนั้นจะมีผลผลิตเกินความต้องการอยู่ที่ 375,131 ตัน หรือประมาณร้อยละ 10.70 ของการผลิตรวมทั้งประเทศ สำหรับผลผลิตส่วนที่เกินดุลจำเป็นต้องมีการวางแผนรองรับอย่างเหมาะสม หนึ่งในนั้นคือการส่งออกไปยังต่างประเทศ เพื่อรักษาเสถียรภาพของอุปสงค์-อุปทานสัตว์ปีกภายในประเทศและการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ปัจจุบันตลาดส่งออกสินค้าสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของอินโดนีเซีย ได้แก่ สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ปาปัวนิวกินี ติมอร์เลสเต เมียนมาร์ บังกลาเทศ และฟิลิปปินส์ โดยมีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2564 เป็นต้นมา ปริมาณการส่งออกสัตว์ปีกตั้งแต่เดือนมกราคม – พฤษภาคม 2566 ระบุอยู่ที่ 255.68 ตัน คิดเป็นเพียงร้อยละ 0.068 ของผลผลิตที่คาดว่าจะเกินดุล
ที่มา: กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรฯ วันที่ 18 กรกฎาคม 2566

อินโดนีเซียเชื่อปริมาณข้าวเพียงพอ แม้เผชิญเอลนีโญ

นาย Syahrul Yasin Limpo รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ กล่าวถึงแผนการพิจารณาจำกัดการส่งออกข้าวของอินโดนีเซีย จากข้อมูลสต็อกข้าว ปริมาณข้าวสำรองข้าวในอินโดนีเซียยังเพียงพอและปลอดภัย ซึ่งจนถึงเดือนกรกฎาคมมีการเก็บเกี่ยวสูงถึง 800,000 เฮกตาร์ ในขณะที่ในเดือนสิงหาคมก็เก็บเกี่ยวได้กว่า 800,000 เฮกตาร์ เช่นกัน ทำให้ นาย Syahrul เชื่อมั่นว่าข้าวจะไม่ขาดแคลนก่อนเกิดปรากฏการณ์เอลนีโญรุนแรงในช่วงเดือนสิงหาคมถึงเดือนกันยายน โดยกระทรวงเกษตรมีความพยายามหลายประการในการคาดการณ์ผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ เช่น การทำแผนที่พื้นที่ในอินโดนีเซียที่ได้รับผลกระทบจากเอลนีโญ ส่วนในพื้นที่ที่มีน้ำน้อยก็จะให้ความช่วยเหลือผ่านการควบคุมระบบชลประทาน การเตรียมการสำรองอาหาร และการเตรียมพันธุ์พืชที่ต้องการน้ำเพียงเล็กน้อย

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรฯยังได้เตรียมพื้นที่ 6 จังหวัด เพื่อเป็นกันชนหลักสำหรับปรากฏการณ์เอลนีโญ อยู่ในเกาะชวา สุมาตราใต้ สุมาตราเหนือ สุลาเวสี สุลาเวสีใต้ และกาลิมันตันใต้

ที่มา: CNBC Indonesia วันที่ 18 กรกฎาคม 2566

รัฐบาลส่งเสริมการใช้ยางแอสฟัลต์ในการก่อสร้างและซ่อมบำรุงถนน

ข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติระบุว่า การผลิตยางของอินโดนีเซียในปี 2565 สูงถึง 3.14 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.64 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าที่ผลิตได้ 3.12 ล้านตัน โดยกระทรวงโยธาธิการและการเคหะ (PUPR) ได้ส่งเสริมให้มีการใช้ยางแอสฟัลต์ (Asphalt rubber) ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในอินโดนีเซีย เป็นจำนวนมากมีการปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของแอสฟัลต์ด้วยการเพิ่มยางธรรมชาติในรูปของ น้ำยางข้นหรือยางแข็ง ทำให้ได้ยางแอสฟัลต์ใหม่ที่มีคุณสมบัติทนทานสูงต่อการเสียดสี เพิ่มการยึดเกาะ และทนต่อการแตกร้าว

ในทางเทคนิค ยางแอสฟัลต์ได้จากการผสมน้ำมันกับยางแอสฟัลต์ในอัตราส่วนที่กำหนดผ่านความร้อนจะทำให้ได้แอสฟัลต์ที่หนาและมีความแข็งแรงมากขึ้นแต่มีความยืดหยุ่นสูง โดยมีการวางแผนเพิ่มการใช้ยางแอสฟัลต์ในการก่อสร้างและซ่อมบำรุงถนน รวมถึงนำไปใช้เป็นวัสดุก่อสร้างและอุปกรณ์ภายในประเทศ

นาย Endra Saleh Atmawidjaja ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี อุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อม และโฆษกประจำกระทรวงโยธาธิการและการเคหะ กล่าวเพิ่มเติมว่า กระทรวงโยธาธิการและการเคหะยังคงมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมให้มีการใช้ยางแอสฟัลต์ภายในประเทศ โดยระบุว่ามีการใช้ประโยชน์ยางแอสฟัลต์ จำนวน 1,323 ตัน ซึ่งถือว่าเป็นปริมาณที่ค่อนข้างมากในการปรับปรุงซ่อมแซมถนน 5 สาย ในจังหวัดเบ็งกูลู คือ 1) ถนนบริเวณพื้นที่ชายแดนจังหวัดสุมาตราใต้ - ถนน Ipuh Boundary 2) ถนน Ipuh - ถนน Kerkap 3) ถนน Ketahun - ถนน Bintunan 4) ถนน Nakau - Bts. South Sumatra และ 5) ถนน Kerkap - ถนน Nakau.

ที่มา: Kompas วันที่ 24 กรกฎาคม 2566

อินโดนีเซียประกาศห้ามส่งออกยางบางประเภท

รัฐบาลอินโดนีเซียได้ออกมาตรการห้ามส่งออกยางบางประเภทเพื่อรักษาปริมาณวัตถุดิบของอุตสาหกรรมที่มีการใช้ภายในประเทศ โดยข้อห้ามนี้ถูกกำหนดไว้ในกฎกระทรวงการค้า ฉบับที่ 22 ปี 2023 ว่าด้วยสินค้าห้ามส่งออก ซึ่งลงนามโดยนาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้า เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2566 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2566 รายละเอียดตามตารางด้านล่าง

พิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนีสำหรับสินค้ายางห้ามส่งออก

ลำดับที่	พิกัดอัตราศุลกากรระบบฮาร์โมนี HS Code	รายละเอียด
Natural rubber in forms other than Latex, RSS, and TSNR (SIR) ยางธรรมชาติในลักษณะอื่น นอกจาก น้ำยางธรรมชาติ (Latex) ยางแผ่นรมควัน (RSS) และ TSNR (SIR)		
	40.01	Natural rubber, balata, gutta-percha, guayule, chicle and similar natural gums, in primary forms or in plates, sheets or strip. ยางธรรมชาติ บาลาตา กัตตาเปอร์ชา กวายุล ชิเคิล และกัมธรรมชาติที่คล้ายกัน ในลักษณะชิ้นปฐุม หรือเป็นแผ่น แผ่นบาง หรือเป็นแถบ
		-- Natural rubber in other forms (ยางธรรมชาติในลักษณะอื่น)
1.	4001.29	-- Other : - - อื่น ๆ
2.	4001.29.10	--- Air-dried sheet (ยางแผ่นผึ่งแห้ง)
3.	4001.29.20	--- Latex crepe (ยางลาเท็กซ์เครพ)
4.	4001.29.30	--- Sole crepe (ยางโซลเครพ)
5.	4001.29.50	--- Crepe other (ยางเครพอื่นๆ)
6.	4001.29.60	--- Superior processing rubber (ยางเอสพี)
7.	4001.29.70	--- Skim rubber (ยางสกิน)
8.	4001.29.80	--- Scrap (tree, earth or smoked) and cup lump (ยางก้อนจับตัว (ตามรอยกรีด ตกตามพื้น หรือรมควัน) และยางก้อนถ้วย)
		--- Other, in primary forms - - - อื่น ๆ
9.	4001.29.94	--- Deproteinized Natural Rubber (DPNR) --- ยางธรรมชาติที่มีโปรตีนต่ำ (ดีพีเอ็นอาร์)
10.	4001.29.96	--- Other - - - อื่น ๆ
11.	4001.29.99	--- Other - - - อื่น ๆ
12.	44.07	Wood sawn or chipped lengthwise, sliced or peeled, whether or not planed, sanded or end-jointed, of a thickness exceeding 6 mm. ไม้ที่เลื่อยหรือตัดตามยาว ผ่านหรือลอก จะไส ขัดหรือต่อปลายหรือไม่ก็ตาม มีความหนาเกิน 6 มิลลิเมตร
13.	4407.29	- Other : (อื่นๆ)
14.	4407.29.96	-- Rubber (Hevea brasiliensis), planed, sanded or end-jointed (ไม้ยางพารา (ฮีเวีย บราซิลเลียนซิส) ที่ไส ขัด หรือต่อปลาย)
	4407.29.97	-- Rubber (Hevea Brasiliensis), other (ไม้ยางพารา (ฮีเวีย บราซิลเลียนซิส) อื่น ๆ)

อุตสาหกรรมยางของอินโดนีเซียกำลังประสบปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ ทำให้มีการห้ามส่งออกยางบางประเภทตั้งแต่ปี 2564 เป็นต้นมา อินโดนีเซีย ไทย และมาเลเซีย ในฐานะสมาชิกสภาไตรภาคียางพาราระหว่างประเทศ (ITRC) มีนโยบายจำกัดโควตาการส่งออกยางเพื่อรักษาระดับราคายางดิบในตลาดโลก โดยดำเนินการตามมาตรการควบคุมปริมาณการส่งออกยาง (ATS) หรือกลไกกำหนดโควตาการส่งออกยาง ซึ่งตั้งแต่ปี 2545 ITRC ได้ดำเนินการมาตรการ AETS โดยประกาศลดการส่งออกยางพาราร่วมกันมาแล้ว 6 ครั้ง ซึ่งส่งผลให้ราคายางในตลาดโลกขยับตัวสูงขึ้น ขณะนี้ การห้ามส่งออกยางบางรูปแบบถูกนำกลับมาดำเนินการอีกครั้ง หลังการมีผลบังคับใช้ของกฎกระทรวงการค้าฉบับที่ 22 ปี 2023 แต่อย่างไรก็ตาม สภาไตรภาคียางพาราระหว่างประเทศยังคงมุ่งมั่นที่จะดำเนินการมาตรการ AETS หากเกิดสถานการณ์ราคายางดิบในตลาดโลกตกต่ำ

โครงการขยายเขตไฟฟ้าทางการเกษตรของบริษัทการไฟฟ้า ฝ่ายผลิต (PLN) ขยายตัวร้อยละ 22.28

บริษัทการไฟฟ้าฝ่ายผลิต (State Electricity Company - PLN) รายงานผลการปฏิบัติงานในรอบ 6 เดือนแรกของการดำเนินโครงการขยายเขตไฟฟ้าทางการเกษตร (Electrifying Agriculture - EA) ว่ามีการขยายตัวร้อยละ 22.28 โดยโครงการดังกล่าว จะช่วยให้ภาคเกษตรกรรม การเพาะปลูก และปศุสัตว์สมัยใหม่ มีความก้าวหน้าและสังคมจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2566 นี้ จำนวนเกษตรกรที่มาขอใช้บริการเพิ่มขึ้นเป็น 217,818 ราย เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าที่มีเพียง 178,127 ราย โดยมีกำลังผลิตไฟฟ้ารวม 2,966 เมกะวัตต์แอมแปร์ (MVA) และมีปริมาณการใช้ไฟฟ้า 2.46 เทระวัตต์ต่อชั่วโมง (TWh) ผู้ใช้ที่เพิ่มขึ้นทำให้ปริมาณการใช้ไฟฟ้าทั้งหมดเพิ่มขึ้นเป็น 2.69 เทระวัตต์ต่อชั่วโมง (TWh)

นาย Darmawan Prasodjo ผู้อำนวยการ PLN กล่าวว่าโครงการขยายเขตไฟฟ้าทางการเกษตร (EA) เป็นการสนับสนุนการประกอบอาชีพแก่เกษตรกรในอินโดนีเซียผ่านการให้บริการไฟฟ้าที่เป็นปัจจัยการผลิตทางการเกษตร การปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิตจากเชื้อเพลิงสู่ไฟฟ้าได้พิสูจน์แล้วว่าสามารถเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตของชุมชนและภาคธุรกิจได้ เช่น จังหวัดนูซาเต็งการาตะวันออก (NTT) เป็นหนึ่งในพื้นที่เกษตรกรรมที่เกษตรกรเปลี่ยนมาใช้ไฟฟ้าเป็นจำนวนมาก ซึ่งความสำเร็จของโครงการฯ ดังกล่าวได้สร้างความตระหนักและรับรู้ให้แก่กลุ่มเกษตรกรจังหวัดนูซาเต็งการาตะวันออกเช่นกัน เกษตรกรเริ่มหันมาให้ความสนใจการทำเกษตรแบบสมัยใหม่ที่สร้างแรงบันดาลใจให้เกษตรกรรายอื่นในการที่จะเพิ่มผลผลิตด้วยโครงการ EA ซึ่งบริษัท PLN มุ่งมั่นที่จะให้บริการพลังงานไฟฟ้าที่มีคุณภาพ น่าเชื่อถือ สามารถสร้างผลผลิตทวีคูณต่อชุมชนและสามารถสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศได้

ที่มา: Kompas วันที่ 26 กรกฎาคม 2566
